

дизвикано отъ неумѣстнитѣ ревизии на послѣднитѣ. Поради това единъ отъ членовѣтъ на общината прѣдложилъ, а събранието приело единодушно, да бжде повиканъ главния учителъ Добри Чинтуловъ, за да даде необходимитѣ свѣдения. Слѣдъ като дошълъ въ събранието, въ отговоръ на запитванията на митрополита, Чинтуловъ заявилъ, че училищата се нуждаятъ отъ такива, именно, учители, отъ каквито сж лишени слѣдъ затварянето на учителитѣ Грековъ и Гереновъ. Вънъ отъ това, прѣдлага за себе си, че той възъ основа на сключеното (миналото лѣто) съгласително за тригодишно учителствуване, можалъ и за напрѣдъ да остане учителъ. но понеже кжщата, кждѣто се помѣщавало класното училище се направила митрополия, а мжжкото Сливенско училище било тѣсно да побере и ученицитѣ отъ класното училище, то общината щѣла да бжде принудена да прѣмести класовѣтъ въ Клуцохоръ. Поради туй „като гледамъ, казалъ Чинтуловъ, че на менъ тѣлосложението и здравето ми, не ми позволяватъ да можж сутря и вечеръ да хода толкова мѣсто далече, то за да запазя здравето си се принуждавамъ да напусна службата си и то отъ немай кждѣ“. На това негово прѣдложение „гражданитѣ прѣмълчаха съ прискърбие“. Веднага слѣдъ това Чинтуловъ прѣдложилъ, шомъ третѣ класа се прѣхвърлятъ въ Клуцохоръ, то, ако е възможно, прѣподаванията да ставатъ само прѣди обѣдъ. Тогава, казалъ Чинтуловъ, за голѣма гражданска почетъ приемамъ да хода по веднажъ на деньтъ въ Клуцохоръ“. Това прѣдложение се разисквало въ събранието и единодушно било прието. По вататѣкъ като разглежали въпроса за избора на учителския персоналъ, Чинтуловъ прѣдложилъ, все заради туй, че класното училище ще бжде много далечъ отъ дома му, ако се намѣри учителъ, който може да